

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200015
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5021200015.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Brniakovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a Mgr. Silvie Tisovej (sudkyne spravodajkyne), v právnej veci žalobcu: EuroSpotrebiteľ, združenie, Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51 428 148, proti žalovanému: Mesto Kysucké Nové Mesto, Nám. Slobody č. 94, 024 01 Kysucké Nové Mesto, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Primátora mesta Kysucké Nové Mesto Č. j.: INFO - 06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01 - ev. č. 24028 zo dňa 22.12.2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Žiline žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalobcovi a žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Mesto Kysucké Nové Mesto (ďalej len „žalovaný“) prijalo dňa 23.01.2020 pod č. j. č.j. INFO-6/2020 žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) (ďalej len „informačný zákon“) v nasledovnom rozsahu: „Prehľad pozemkov, bytových (domových) a nebytových priestorov mesta Kysucké Nové Mesto v meste k dispozícií (určených) na kúpu alebo prenájom.“

2. Žalovaný ako povinná osoba podľa § 2 ods. 2 informačného zákona dňa 31.01.2020 rozhodnutím sp. zn. č.j. INFO-6/2020, č.s.: MsÚ-166/2020/01 vyššie uvedenej žiadosti žalobcu nevyhovel s odôvodnením, že požadované informácie neposkytuje, nakoľko tieto nemá k dispozícii a ako povinná osoba nie je povinná získavať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať či spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú. Zároveň žiadateľa riadne poučil o jeho práve podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok.

3. Dňa 07.03.2020 bolo Mestu Kysucké Nové Mesto elektronicky doručené odvolanie proti rozhodnutiu o nesprístupnení informácie. Žiadateľ v podanom odvolaní uviedol, že podáva preventívne odvolanie proti rozhodnutiu o nesprístupnení informácií (k nevyzdvihnutej zásielke), ktoré napáda v celkom rozsahu ako vecne nesprávne a nezákonné. Zároveň žiadateľ namietal nezákonný postup a nedoručovanie do elektronickej schránky napriek požadovanej elektronickej komunikácii, nedostatočnosť zdôvodnenia, nezákonné nesprístupnenie informácie a navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a žiadosti v celom rozsahu vyhovieť, inak toto zrušiť.

4. Odvolací orgán - primátor Mesta Kysucké Nové Mesto príslušný podľa § 19 ods. 2 informačného zákona vydal o odvolaní Rozhodnutie č.j. INFO-06/2020, č.s.: MsÚ-166/2020/01 zo dňa 16.03.2020, ktorým potvrdil napadnuté prvostupňové rozhodnutie a odvolaniu nevyhovel s odôvodnením, že Mestský

úrad mesta Kysucké Nové Mesto ako povinná osoba požadované informácie nemá k dispozícii, preto bolo vydané rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktorým žiadateľovi nevyhovelo.

5. Žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. INFO-06/2020, č.s. MsÚ-166/2020/1 zo dňa 16.03.2020 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím. Krajský súd v Žiline rozsudkom pod sp. zn. 30S/56/2020 zo dňa 20.10.2020 zrušil rozhodnutie mesta Kysucké Nové Mesto č.j.: INFO-6/2020, č.s.: MsÚ-166/2020/01 zo dňa 16.03.2020 a vec vrátil žalovanému - povinnej osobe - na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie správny súd odôvodnil tým, že rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť s poukazom na ust. § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Druhostupňový orgán v intenciách rozsudku Krajského súdu Žilina považoval rozhodnutie prvostupňového orgánu - Mestského úradu mesta Kysucké Nové Mesto, vydaného dňa 31.01.2020 č. s. MsÚ-166/2020/01, INFO-6/2020 za nedostatočne odôvodnené a zrušil ho rozhodnutím zo dňa 25.11.2020.

6. Dňa 18.11.2020 bolo mestu Kysucké Nové Mesto doručené elektronické podanie, žalobcu s označením Doplnenie odvolania INFO-6/2020, č.s.: MsÚ-166/2020/01, v zmysle ktorého žiadateľ doplnil a rozšíril žiadosť o sprístupnenie informácií v danej veci o: „Prehľad/súpis evidencie pozemkov, bytových (domových) a nebytových priestorov mesta Kysucké Nové Mesto v meste k dispozícii (určených) na predaj, kúpu alebo pre/nájom (v akejkoľvek existujúcej podobe u povinnej osoby). Druhostupňový orgán mal za to, že obsahovo išlo o takmer totožnú žiadosť, ktorá bola rozšírená o prehľad nehnuteľností len v časti určených na predaj a o formu podoby, t. j. v akejkoľvek existujúcej podobe u povinnej osoby, dôvodiac efektívnosťou a hospodárnosťou konania, keďže dovtedajšie zistenia a dokazovanie mohli byť podkladom aj pre konanie o sprístupnenie informácií o rozšírenej žiadosti, nariadil prvostupňovému orgánu, aby posúdil v ďalšom konaní aj obsah rozšírenej žiadosti zo dňa 18.11.2020.

7. Prvostupňový orgán v ďalšom konaní opätovne posúdil žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií zo dňa 23.01.2020 a jej rozšírené znenie zo dňa 18.11.2020 a vydal dňa 26.11.2020 rozhodnutie pod Č. j. INFO-6/2020, Č.s.: MsÚ-166/2020/01- ev. č. 23251 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým žiadosti o poskytnutie informácií nevyhovelo.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že takýto prehľad v rámci činnosti mestského úradu nikdy nevypracovával, pričom vytvorenie tejto informácie ako novej je nielen v rozpore so zákonom č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, ale súčasne aj mimoriadne časovo a personálne náročné a vyžadovalo by vytvorenie komisie na predloženie návrhu, ktoré nehnuteľnosti sú určené na predaj, kúpu alebo prenájom. Tento návrh by následne musela prerokovať Komisia výstavby územného rozvoja a Komisie finančná, podnikateľských činností a správy majetku; v prípade odsúhlasenia zoznamu by tento ešte podliehal prerokovaniu a schváleniu mestským zastupiteľstvom, ako aj prípadný ďalší predaj či prenájom nehnuteľností. Následne žalovaný podrobne opísal postupy pri predaji a prenechávaní majetku obcí do nájmu.

8. Dňa 26.11.2020 podal žalobca odvolanie proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu Č. j. INFO-6/2020, Č.s.: MsÚ-166/2020/01- ev. č. 23251 zo dňa 26.11.2020. Podľa žalobcu enunciat správneho rozhodnutia je nesprávny, zmätočný i nekompletný, nakoľko neobsahuje konkrétne znenia ustanovení zákonov na základe, ktorých informácie správny orgán upiera a narúša právnu istotu tým, že dôvody odopretia možno len nepriamo vyvodzovať z právne nezáväzného odôvodnenia v rozhodnutí správneho orgánu. Žalobca namietal tvrdenie žalovaného, že nemá požadované informácie alebo nevie sprístupniť požadované informácie, považoval ho za nepravdivé a účelové. Mesto ako subjekt verejnej správy a účtovná jednotka musí vedieť o svojom majetku a tvrdenie, že to má na starosti iný orgán, považuje za nesprávne. Chápanie jeho žiadosti považoval za extrémne formalistické s tým, že základným zmyslom žiadosti je dopracovať sa ku kompletnej alebo racionálne čiastočne dostupnej informácii o vlastníckom práve a majetku mesta a s poskytnutím informácie, či je niektorý z tohto majetku určený/dostupný na predaj/kúpu alebo prenájom pre verejnosť. Nie je zmyslom žiadosti dopracovať sa k vysvetleniu, kto je o tom oprávnený rozhodovať alebo vysvetlenie spôsobu nakladania s majetkom mesta, čo je podľa žalobcu mimo rámca zákona č. 211/2000 Z. z. aj samotnej žiadosti.

Ďalej žalobca uviedol, že je bezprecedentné tvrdenie, že by žalovaný nevedel, aký má nehnuteľný majetok v Kysuckom Novom Meste, či je alebo bol nejaký majetok najmä v roku 2020 určený/dostupný na predaj alebo pre/nájom; rozsiahle zdôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v prevažnej miere priamo vecne nesúvisí s predmetom žiadosti. Žalobca taktiež namietal nesprávne právne posúdenie tzv. „ležiacej informácie u povinnej osoby“ ako aj „vytvárania novej informácie“, pretože má za to, že nežiada

vytváranie novej informácie, ale žiada len čiastočné informácie obsiahnuté v akejkolvek „už ležiacej informácii“ a prípadná neochota a neskúsenosť vyhľadávať tieto ležiace informácie v nejakej rozumnej miere v inej informácii alebo v iných dokumentoch nemôžu zakladať dôvod na ich nezákonné absolútne nesprístupnenie, ani neoprávňujú na tvrdenie, že ide o údajne „nové informácie“ alebo „neležiace informácie“ s cieľom vyhnúť sa ich vyhľadávaniu a zverejneniu v rozpore s právom na informácie a právom na dokumenty, s ktorými pracuje žalovaný.

9. Rozhodnutím primátora mesta Kysucké Nové Mesto Č. j.: INFO - 06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01 - ev. č. 24028 zo dňa 22.12.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „druhostupňové rozhodnutie“) bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené a odvolanie žalobcu zamietnuté. V rozhodnutí primátor mesta Kysucké Nové Mesto poukázal na to, že prvostupňový orgán správne vyhodnotil, že zákon o slobode informácií neukladá povinnej osobe povinnosť na základe žiadosti o informácie vytvárať nové informácie, ktoré v momente podania tejto žiadosti ešte neexistujú. Sprístupnenie takýchto informácií môže povinná osoba odmietnuť z dôvodu, že ich nemá k dispozícii. Podľa odvolacieho orgánu v prvostupňovom rozhodnutí sú uvedené zákonné ustanovenia i úvahy, na základe ktorých prvostupňový orgán vydal svoje rozhodnutie, vrátane stanoviska súdu, uvedeného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) sp. zn. 3Sž/4/2016, z ktorých vyplýva, že:

„Povinná osoba teda nie je povinná získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať, či spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú a ani to, aby povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, alebo realizovať vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie, a že v tomto prípade povinná osoba podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, nie je povinná takéto informácie poskytnúť.“

Odvolací orgán preskúmal a vyhodnotil námietku žiadateľa o porušení § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), prvostupňovým orgánom ako námietku procesnej vady a dospel k záveru, podľa ktorého v úvode rozhodnutia sú uvedené zákonné ustanovenia, podľa ktorých prvostupňový orgán rozhodoval, avšak absentuje špecifikácia odseku 2 k § 46 Správneho poriadku, čo považoval druhostupňový orgán za formálnu chybu v písaní s tým, že špecifikácia odseku zákonného ustanovenia neovplyvnila správnosť rozhodnutia ani nespôsobilá jeho zmätočnosť.

Pokiaľ išlo o námietku žiadateľa, podľa ktorej došlo „okrajovo“ k porušeniu zákona v procese doručovania, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo neštandardne doručené bez potvrdenia doručenia do elektronickej schránky žiadateľa bez návratky, skutočne došlo pravdepodobne k chybe funkčnosti portálu www.slovensko.sk, keďže prvostupňový orgán správne použil formulár na odoslanie a doručenie do vlastných rúk - s návratkou - vyžadoval.

K námietke žiadateľa, že funkcionár prvostupňového orgánu - prednostka mestského úradu - je nepríslušným orgánom, ktorý konal, druhostupňový orgán uviedol, že sa s týmto tvrdením žiadateľa nestotožnil s poukazom na ust. §-u 58 ods. 1 Správneho poriadku a § 19 ods. 2 informačného zákona, ktorý stanovuje pre obecné a mestské úrady osobitnú právomoc vydávať rozhodnutia o nesprístupnení informácií tak, že v prvom stupni rozhodujú obecné, resp. mestské úrady a o odvolaní rozhodujú starostovia alebo primátori. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sž/4/2010 zo dňa 9.11.2010. K vznesenej námietke predpojatosti (zaujatosti) k veci ako aj k žalobcovi ako potencionálne poškodenému subjektu proti primátorovi mesta ako aj proti prednostke mesta, druhostupňový orgán uviedol, že o námietkach predpojatosti primátora a prednostky mesta Kysucké Nové Mesto rozhodol v zmysle ustanovenia 12 ods. 1, 2 Správneho poriadku samostatnými rozhodnutiami a ktorými primátora mesta ani prednostku mestského úradu z konania nevylúčil. Druhostupňový orgán preskúmal i námietku preventívnej zmätenosti, resp. neúplnosti rozhodnutia, nakoľko neobsahovalo obligatórne pečate alebo štátnu pečiátku v rozpore s § 47 ods. 5 Správneho poriadku a uviedol, že ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiátku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa § 23 ods. 1 zák. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). Na základe ustanovení vyššie uvedeného zákona orgán verejnej moci teda v elektronickej podobe alebo úradnom dokumente nepoužíva odtlačok pečiatky.

Druhostupňový orgán dospel k záveru, že žiadateľ obchádza podstatu napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia, keď tvrdí, že žalovaný nevie o svojom majetku. Prehľad celého majetku mesta je možné zabezpečiť si na Okresnom úrade Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, ktorého informácie o nehnuteľnostiach sú všeobecne záväzné, verejné a hodnoverné, pokiaľ nedôjde k rozhodnutiu o

nehodnovernosti údajov. Práve záujem žiadateľa o selekciu nehnuteľného majetku žalovaného na skupiny, určené na predaj, kúpu alebo prenájom je časovo náročnou úlohou, ktorá by znamenala vytvorenie mnohostranového elaborátu, s potrebou odsúhlasiť jeho určenie za prebytočný a následného rozhodnutia mestského zastupiteľstva o jeho ďalšom nakladaní.

Prvostupňový orgán správne posúdil žiadosť žiadateľa v tejto časti a z toho dôvodu uviedol podrobný postup, vrátane všetkých zákonných ustanovení, ktorými sa riadi nakladanie s nehnuteľným majetkom mesta. Toto vysvetlenie, ani zákonné ustanovenia žiadateľ neakceptoval.

K argumentom žiadateľa o porušení jeho ústavných práv druhostupňový orgán uviedol, že v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/98/ES: „Subjekty verejného sektora nie sú povinné vytvárať alebo upravovať dokumenty, aby vyhověli žiadosti, ani nie sú povinné poskytovať výťahy z dokumentov, pokiaľ to predstavuje neprimerané úsilie, presahujúce rámec jednoduchej operácie.“ Poukázal, že v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Sžo 190/2008 „rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je tá, v ktorej sa nachádzajú alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona o informáciách. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby.“ Ďalej tiež druhostupňový orgán poukázal na závery rozsudku NS SR sp. zn. 3Sži/4/2014 a sp. zn. 3Sži 5/2013.

K požiadavke žiadateľa o prístup pre sprístupnenie všetkých dostupných informácií podľa ustanovení o opakovanom použití informácií (podľa §§ 21b a nasl. 211/2000 Z. z.), druhostupňový orgán mal za to, že režim o opakovanom použití informácií sa nevzťahuje na informáciu, ktorej vyhotovenie nepatrí do rozsahu plnenia úloh povinnej osoby vymedzených zákonom. Vylučujúce ustanovenie §u 21c ods. 1 písm. b.) informačného zákona má za cieľ chrániť povinnú osobu, ktorá by povinným sprístupnením informácií bola vystavená nevýhode v rámci trhovej súťaže. Ak povinná osoba vyhotovila informáciu na komerčné účely, t. j. neplnila tým úlohy povinnej osoby, nemala by stratiť trhovú výhodu, a preto sú tieto informácie vyňaté spod vecnej pôsobnosti tak informačného zákona ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES.

10. Včas podanou správnu žalobou, doplnenou dňa 2.7.2021, sa žalobca domáhal prieskumu zákonnosti a zmeny rozhodnutia žalovaného zo dňa 26.11.2020 a rozhodnutia primátora Mesta Kysucké Nové Mesto zo dňa 22.12.2020 tak, aby žalobcovi boli sprístupnené požadované informácie, inak ich zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie o žiadosti o poskytnutie informácie zo dňa 23.01.2020.

Zároveň sa žalobca domáhal samostatným výrokom, aby správny súd preskúmal aj zákonnosť rozhodnutí žalovaného o námietkach zaujatosti podaných žalobcom proti prednostke Mesta Kysucké Nové Mesto (rozhodnutie žalovaného Č. j. INFO-06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01, ev. č. 23977 z 21.12.2020) a proti primátorovi Mesta Kysucké Nové Mesto (rozhodnutie žalovaného Č. j. INFO-06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01, ev. č. 23978 z 21.12.2020).

Žalobca v žalobe namietal, že bolo povinnosťou žalovaného sprístupniť požadované informácie v čo najväčšom rozsahu ako aj to, že neexistuje dôvod na ich odmietnutie alebo nesprístupnenie. Informácie neboli ani len sčasti sprístupnené v žiadnej forme a v žiadnom rozsahu, napriek tomu, že povinná osoba na základe zákona je povinná mať požadované informácie. Správnu žalobu žalobca konkrétne odôvodnil nasledovnými žalobnými bodmi, v obsahu ktorých tvrdí:

- Nezákonný postup a nezákonné nesprístupnenie požadovaných informácií vecne nesprávnymi rozhodnutiami v rozpore s právom na informácie a právom na prístup k dokumentom, čo zakladá porušenie Charty základných práv Európskej únie (2016/C 202/02) (ďalej len „Charta EÚ“). V tejto súvislosti žalobca citoval článok 11, článok 41 a článok 42 Charty EÚ (prvý žalobný bod).

- Nezákonný postup a porušenie zákona nevybavením žiadosti v celom rozsahu, nerešpektovanie jej rozšírenia v odvolaní, popri porušení práva na nestranný a nezávislý správny orgán v rozpore s čl. 41 Charty EÚ. Rozhodnutia boli vydané expresne rýchlo bez požadovanej kvality a došlo len k formálnemu naplneniu znenia zákona bez materiálnych princípov právneho štátu (samosprávy) (žalobný bod dva).

- Porušenie zákona v ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko žalovaný v enunciiate prvostupňového rozhodnutia neuviedol presne ustanovenie, ktoré bolo dôvodom odopretia informácie (žalobný bod tri).

- Nezákonný postup v tom, že napadnuté rozhodnutia opakovane vydáva jedna osoba a formálne ich podpisuje len správny orgán a vecou sa riadne nezaoberajú. (žalobný bod štyri).

- Nesprávne právne posúdenie tzv. „ležiacej informácie u povinnej osoby“ ako aj nesprávne právne posúdenie „vytvárania novej informácie“, pretože žalobca mal za to že nežiadal vytváranie novej

informácie, ale žiadal len o čiastočné informácie obsiahnuté v akejkoľvek „už ležiacej informácii“ a prípadná neochota a neskúsenosť vyhľadávať tieto ležiace informácie v inej informácii nemôže zakladať dôvod na ich nezákonné nesprístupnenie ani neopravňuje na tvrdenie, že ide o údajne „nové informácie“ alebo „neležiace informácie“ s cieľom vyhnúť sa ich vyhľadávaniu a zverejneniu v rozpore s právom na informácie a právom na dokumenty, s ktorými pracuje žalovaný. Namietal tiež nesprávnosť tvrdenia žalovaného, že by musel „vytvárať nové informácie“, pretože pri absolútne každom sprístupnení informácie je treba vykonať „základné administratívne úkony“, nejaké „základné spracovanie do písomnej listinnej alebo elektronickej formy“, a to je tiež vytvorenie novej listiny, a teda novej zhmotnenej informácie (žalobný bod päť).

- Extrémne lipnutie na doslovnom znení žiadosti o informácie, ktoré je v príkrom rozpore so samotným znením zákona a obsahom resp. účelom žiadosti, ktorej zmyslom je sprístupniť požadované informácie v nejakej existujúcej podobe, a nie nadiktovať povinnej osobe, v akej forme má poskytnúť požadované informácie. Vyhováranie sa povinnou osobou na to, že nemá informácie v „presne požadovanej forme (podobe) alebo štruktúre“ je irelevantné, najmä v prípade, ak má požadované informácie alebo nejakú ich časť v nejakej inej forme, podobe alebo štruktúre, a preto ak povinná osoba zmarí ich sprístupnenie obchádzaním zákona alebo extrémnym formalizmom, pri sprístupňovaní požadovaných informácií marí podstatu práva na informácie a prístup k dokumentom žalovaného, čo je podľa žalobcu protiústavné. Spravidla žiadateľ nikdy nemá vedomosť, v akej presnej forme sa informácie u povinnej osoby reálne nachádzajú, ale žiadosťou oprávnený žiadateľ vyslovuje v podstate cieľ, rozsah a obsah sprístupnenia a nie presnú formu; opačné chápanie sprístupňovania informácií sa prieči logike zákona (žalobný bod šesť).

Okolnosť, že predtým krajským súdom (pod sp. zn. 30S/56/2020) zrušené napadnuté vadné rozhodnutie bolo nedostatočné zdôvodnené a len pre to zrušené, je argument pravdivý, ale neopravňuje správny orgán sa vyhovárať na predošlé vady a ich prípadným odstránením zdôvodňovať nesprístupnenie informácií.

K tvrdeniu, že „Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby.“ a že v zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 3Sž/4/2014: „Podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám na základe zákona sa realizujú na právnom pozadí ústavných princípov, medzi ktoré patrí i zákaz zneužitia práva“, žalobca uviedol, že žalovaný svojvoľne ohýba právo, scestne prekrúca judikáty, pokiaľ poukazuje na údajné zneužitie práva (žalobný bod sedem).

Žalobca považoval všetky namietané porušenia za predstavujúce porušenie zákona a porušenie práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR („a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky“) popri porušení práva na nestranný a nezávislý správny orgán v rozpore s čl. 41 Charty.

Záverom žalobca považoval napadnuté rozhodnutia žalovaného v spojení s napadnutým prvostupňovým rozhodnutím o nesprístupnení informácií v celom rozsahu za nezákonné, vecne nesprávne a protiústavné.

11. Podaním zo dňa 20.02.2019 sa k správnej žalobe vyjadril žalovaný a túto navrhol zamietnuť v plnom rozsahu. Podľa jeho názoru žalobca podanú žalobu odôvodnil nepravdivými skutočnosťami. Žalobca tvrdil, že povinná osoba na základe zákona je povinná mať požadované informácie. Žalovaný má k dispozícii evidenciu všetkého majetku, najmä s ohľadom na zákon o účtovníctve a súvisiacich právnych predpisov, avšak žiadny právny predpis nenariaďuje žalovanému povinnosť viesť evidenciu nehnuteľností s rozčlenením na nehnuteľnosti určené na kúpu a nehnuteľnosti určené na prenájom. Nakladanie s majetkom mesta sa spravuje najmä zákonom č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov. Žalobca neuviedol, ktorý právny predpis nariaďuje obciam viesť evidenciu nehnuteľností určených na kúpu alebo na prenájom. Majetok obcí v žiadnom prípade nesmie byť cieľovým predmetom realitnej činnosti, v prípadoch, ak obec rozhodne, že majetok je prebytočný alebo neupotrebitelný, následne môže rozhodnúť, či bude určená na predaj alebo nájom. Tento proces podlieha schváleniu mestským zastupiteľstvom, ako uviedol v predchádzajúcich písomných vyjadreniach a odôvodneniach napadnutých rozhodnutí. Žalovaný mal za to, že zo strany žalobcu ide o šikanózný výkon práva.

12. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca replikou nereagoval.

13. Podaním zo dňa 27.07.2021 správny súd upovedomil žalobcu, že ako predmet konania ustálil preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. j. INFO-06/2020, Č.s.: MsÚ-166/2020/01- ev. č.

24028 zo dňa 22.12.2020 s tým, že podľa obsahu v zmysle § 55 ods. 3 SSP posúdil doplnenie žalobného návrhu zo dňa 02.07.2021 tak, že žalobca sa zároveň domáha pre prípad zrušenia napadnutého rozhodnutia postupu podľa § 191 ods. 3 SSP, a teda zrušenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa - Mestského úradu Mesta Kysucké Nové Mesto Č. j. INFO-6/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01 - ev. č. 23251 zo dňa 26.11.2020.

Návrh žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného o námietkach zaujatosti podaných žalobcom proti prednostke Mesta Kysucké Nové Mesto (rozhodnutie žalovaného Č. j. INFO-06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01, ev. č. 23977 z 21.12.2020) a proti primátorovi Mesta Kysucké Nové Mesto (rozhodnutie žalovaného Č. j. INFO-06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01, ev. č. 23978 z 21.12.2020) a ktorých zrušenia sa domáha samostatným návrhom výroku súdneho rozhodnutia, vyhodnotil správny súd primárne ako podpornú argumentáciu žalobcu vo vzťahu k porušeniu práva na nestranný a nezávislý správny orgán, ktoré bolo namietané v žalobnom bode dva správnej žaloby. V nadväznosti na ostatný obsah správnej žaloby správny súd k návrhu na prieskum uvedených procesných rozhodnutí, ktoré samé osebe nie sú spôsobilými predmetmi súdneho prieskumu zákonnosti, pre úplnosť dodáva, že posúdenie ich zákonnosti nachádza priestor pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia vo veci samej, čo správny súd aj učinil.

Ohľadom návrhu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému sprístupniť žalobcovi požadované informácie formou zmenového rozhodnutia, správny súd podľa obsahu vyhodnotil ako podnet pre správny súd na postup podľa § 193 SSP.

14. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že administratívne konanie prebehlo tak, ako je opísané v odseku prvom až deviatom odôvodnenia tohto rozsudku.

15. Správny súd preskúmal zákonnosť prvostupňového rozhodnutia a napadnutého rozhodnutia ako aj postupy, ktoré predchádzali vydaniu týchto rozhodnutí, pričom vychádzal zo zohľadnenia viazanosti správneho súdu rozsahom a dôvodmi žaloby podľa § 183 SSP.

16. Správny súd skonštatoval, že žaloba nie je dôvodná, prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie, ako aj postupy, ktoré predchádzali vydaniu týchto rozhodnutí, sú v súlade so zákonom, v nadväznosti na čo podľa § 190 SSP žalobu zamietol. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, za splnenia podmienok podľa § 107 ods. 2 SSP a pri skonštatovaní absencie existencie dôvodu nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 1 písm. a) až e) SSP. Na termíne verejného vyhlásenia rozsudku určeného na deň 28.07.2022 správny súd verejne vo veci vyhlásil rozsudok.

17. Podľa § 177 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení účinnom ku dňu právoplatnosti druhostupňového rozhodnutia (ďalej len „informačný zákon“), osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 informačného zákona, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 3 ods. 3 informačného zákona, informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

Podľa § 4 ods. 1 informačného zákona, žiadateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá požiada o prístup k informácii.

Podľa § 18 ods. 1 informačného zákona, ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Podľa § 18 ods. 2 informačného zákona, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

Podľa § 22 ods. 1 informačného zákona, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len Správny poriadok), výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

18. Správny súd s poukazom na žalobný bod dva správnej žaloby, ktorým je namietaná nedostatočná kvalita prvostupňového rozhodnutia ako i napadnutého rozhodnutia, vyhodnotiac ho ako námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutí pre nedostatok dôvodov, musel pri skúmaní jeho dôvodnosti začať od posúdenia obsahových náležitostí a zrozumiteľnosti odôvodnenia týchto rozhodnutí a čo sa týka napadnutého rozhodnutia aj ohľadne miery a kvality vysporiadania sa s odvolacími dôvodmi žalobcu.

19. Správny súd úvodom dáva do pozornosti, že integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „SR“) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV. ÚS 115/03 z 3.7.2003, nález Ústavného súdu SR spis. zn. III. ÚS 60/04 z 19.5.2004). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. III. ÚS 209/04 z 23.6.2004). Uvedenú judikatúru je možné nepochybné aplikovať aj v prípade rozhodnutí správnych orgánov.

20. Správny súd má po vykonanom prieskume za to, že napadnuté rozhodnutia atribúty náležitého odôvodnenia spĺňajú. Žalovaný v prvostupňovom rozhodnutí (okrem opisu priebehu administratívneho konania) uviedol dôvody, pre ktoré neposkytol požadované informácie a súčasne podrobne opísal zákonný postup pri predaji/prenájom majetku obce; zároveň uviedol aj právne posúdenie veci t. j. že sa riadil ustanovením § 3 ods. 1 informačného zákona. Odvolací orgán na základe podaného odvolania preskúmal rozhodnutie prvostupňového orgánu v celom rozsahu v súlade s ust. § 59 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý procesný predpis sa subsidiárne aplikuje podľa § 22 ods. 1 informačného zákona na konanie o žiadosti o informácie, pričom dostatočne reagoval aj na všetky odvolacie námietky žalobcu, ktorými v podstate bolo namietané najmä to, že žalovanému musí byť známy rozsah jeho majetku, ako aj okolnosť, či je jeho časť určená na predaj alebo prenájom pre verejnosť, o ktorej žalovaný informáciu v odpovedi neposkytol.

Správny súd konštatujúc, že prvostupňové rozhodnutie ako i napadnuté rozhodnutie sú zrozumiteľné, určité a obsahujú zdôvodnenie tak postupu ako aj rozhodnutia vo veci samej, preto vyhodnotil námietky žalobcu o nepreskúmateľnosti uvedených rozhodnutí pre nedostatok dôvodov ako nedôvodné.

21. Pokiaľ žalobca ďalej tvrdí, že výrok rozhodnutia neobsahuje označenie ustanovenia informačného zákona (žalobný bod tri), podľa ktorého bolo rozhodnuté o odmietnutí poskytnúť informáciu, správny súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Ustanovenie § 47 ods. 2 Správneho poriadku predpisuje povinnosť uviesť vo výroku rozhodnutia ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa „rozhodovalo“. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že právny predpis upravujúci rámec rozhodovania bol správnym orgánom vo výroku prvostupňového rozhodnutia označený uvedením ustanovenia § 18 ods. 2 informačného zákona. Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnej osobe povinnosť vydať rozhodnutie, ak hoci len sčasti žiadosti o informáciu nevyhoví. Podstata výroku rozhodnutia prvostupňového

orgánu spočívala práve v nevyhovení žiadosti žalobcu. Preto odkaz žalovaného na uvedené zákonné ustanovenie bol v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 3 ods. 1 informačného zákona, podľa ktorého žalovaný rozhodol, toto ustanovenie je hmotnoprávneho charakteru a vo výroku sa neuvádza. Je potrebné ho uviesť v odôvodnení rozhodnutia pri vymedzení zdôvodnenia aplikovanej právnej úpravy pri právnom posúdení veci. Správny súd uvádza, že v prejednávanej veci nejde ani o rozhodnutie vo veciach správneho trestania, v ktorých výrok rozhodnutia správneho orgánu v súlade so zásadami ukladania trestov musí obsahovať odkaz na hmotnoprávne zákonné ustanovenie definujúce povinnosti účastníka konania, ktoré boli porušené a viedli k uloženiu sankcie.

Ak žalovaný poukazoval na ustanovenia § 6, § 7 ods. 1 a 2, § 9 a § 9a zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, upravujúce správu, resp. prevod majetku obce, sú uvedené ustanovenia označené v odôvodnení rozhodnutia a ani tieto ako ustanovenia hmotnoprávnej povahy nemajú miesto vo výroku rozhodnutia. Výrok napadnutého rozhodnutia je zrozumiteľný a jednoznačný, čo sa týka spôsobu vybavenia žiadosti žalobcu o informácie, je teda zákonný.

22. Pokiaľ ide o námietky nezákonného postupu žalovaného spočívajúce v tom, že napadnuté rozhodnutia opakovane vydáva jedna osoba a formálne ich podpisuje len správny orgán, pričom dochádza k porušeniu práva na nestranný a nezávislý správny orgán v rozpore s čl. 41 Charty EÚ (žalobný bod dva a štyri), aj tieto námietky správny súd vyhodnotil ako nedôvodné. Správne vo veci postupoval žalovaný, ak prvostupňové rozhodnutia vydala prednostka mestského úradu, ktorej toto oprávnenie vyplýva z ust. § 16 ods. 4 a § 17 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Následne v súlade s § 19 ods. 2 veta druhá informačného zákona rozhodnutie o odvolaní patrí do kompetencie starostu obce (primátora mesta), ktorý postup bol zachovaný aj v preskúvanom administratívnom konaní.

Pokiaľ žalobca namietal, že vo veci nerozhodoval nestranný a nezávislý správny orgán, tak správny súd poukazuje na už vyššie uvedené rozhodnutia žalovaného, ktorými bolo o námietke žalobcu voči prednostke Mestského úradu mesta Kysucké Nové Mesto a voči primátorovi Mesta Kysucké Nové Mesto riadne rozhodnuté.

Osobitne vo vzťahu k námietke zaujatosti voči primátorovi mesta Kysucké Nové Mesto správny súd poukazuje na závery rozsudku NS SR sp. zn. 8Sžk/45/2020 zo dňa 08.12.2020, podľa ktorého: Pokiaľ ide o námietku zaujatosti starostu Mesta Nitra, kasačný súd už judikoval, že starosta nekoná ako zamestnanec obce a správny poriadok neumožňuje, aby bol z konania vylúčený vecne príslušný správny orgán, teda z konania nemôže byť vylúčený ani starosta obce (vid'. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžp/5/2013 z 25. apríla 2013).

Vyššie citované rozhodnutie NS SR bolo následne podrobené prieskumu Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý uznesením zo dňa 05.05.2021 pod sp. zn. I. ÚS 194/2021 ústavnú sťažnosť zamietol s tým, že napadnutý rozsudok najvyššieho súdu nemožno označiť za arbitráry v tom smere, že by závery ním formulované boli zjavne nelogické s ohľadom na zistený skutkový stav, ústavne neudržateľné alebo že by napadnutý rozsudok nereflektoval ťažiskové skutočnosti dôležité pre riadne zistenie stavu veci a rozhodnutie o kasačnej sťažnosti sťažovateľky.

Pre úplnosť správny súd dodáva, že v rámci prieskumu zákonnosti postupu pri vydávaní napadnutého rozhodnutia bolo na mieste sa zaoberať aj námietkami voči rozhodnutiu žalovaného Č. j. INFO-06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01, ev. č. 23977 z 21.12.2020 a rozhodnutiu žalovaného Č. j. INFO-06/2020, Č. s. MsÚ-166/2020/01, ev. č. 23978 z 21.12.2020, keďže ich prieskumu sa žalobca domáhal už v správnej žalobe pri návrhu prieskumu napadnutého rozhodnutia ako i prvostupňového rozhodnutia žalovaného (teda v koncentračnej lehote podľa ust. § 181 ods. 1 v spojení s ust. § 183 SSP).

23. Správny súd považuje aj námietky, ktoré boli obsahom žalobných bodov jedna, dva, päť a šesť a v podstate sa týkali samotného nevybavenia žiadosti žalobcu o informácie, za nedôvodné.

24. Z článku 26 Ústavy SR vyplýva povinnosť orgánov verejnej moci poskytovať každému informácie o svojej činnosti, pričom táto povinnosť môže byť obmedzená len v prípadoch stanovených v článku 26 ods. 4 Ústavy SR, teda iba zákonom a súčasne ak ide o opatrenie v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Tento základný princíp musí byť zohľadňovaný orgánmi verejnej moci pri aplikácii zákona o slobode informácií.

Pojem „informácia“ používaný v zákone o slobode informácií je právnym pojmom, ktorého význam môže byť odlišný od významu používaného v bežnom hovorovom jazyku. Rozhodovacou praxou bolo ustálené, že za informáciu sa považujú aj celé dokumenty (rozhodnutia a zmluvy) alebo zvukové a obrazové záznamy. Skutočnosť, že dokumenty a záznamy sú „informáciou“, vyplýva aj z právnych

predpisov Európskej únie. Informácia, ak má byť poskytnutá v zmysle informačného zákona, musí byť zaznamenaná na určitom nosiči.

25. Vzhľadom na obsah žiadosti žalobcu, ktorou žiadal poskytnúť Prehľad/súpis evidencie pozemkov, bytových (domových) a nebytových priestorov mesta Kysucké Nové Mesto v meste k dispozícii (určených) na predaj, kúpu alebo pre/nájom (v akejkoľvek existujúcej podobe u povinnej osoby), správny súd sa v rámci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia mohol zamerať iba na to, či určitú informáciu je žalovaný povinný zaznamenávať a v akej forme; ak áno, či ju následne žalobcovi aj poskytol. Správny súd konštatuje, že pochybenie žalovaného v tomto smere nezistil. Správny orgán prvého stupňa správne ustálil, že žiadne ustanovenie zákona mu neukladá, aby viedol evidenciu alebo súpis nehnuteľného majetku určeného na predaj alebo prenájom. Preto správny súd hodnotí ako zákonný postup žalovaného, ak žiadosť o takúto informáciu žalobcovi zamietol a odvolací orgán uvedené rozhodnutie potvrdil.

Pokiaľ žalobca tak v prvej ako aj druhej žiadosti o informáciu požadoval poskytnúť prehľad, súpis, evidenciu majetku žalovaného určeného na predaj alebo prenájom a následne v odvolaní ako aj v správnej žalobe namietal, že žiadal o informácie o nehnuteľnom majetku žalovaného určenom na predaj alebo prenájom obsiahnuté v akejkoľvek „ležiacej“ informácii u žalovaného, je nutné považovať túto námietku za nedôvodnú. V súhrne správny súd konštatuje nedôvodnosť tvrdenia žalobcu, ak namietal nedostatočnosť poskytnutia informácie spôsobom, že „takéto informácie existujú, sú ležiace a nie je potrebné vytvárať nové informácie“. Žalobca podáva len vlastný výklad o predstave vybavenia ním podanej žiadosti. Ani nedostatočne presná formulácia (konkretizovanie) žiadosti o informáciu nemôže ísť na ťarchu žalovaného len preto, že neboli naplnené predstavy žalobcu o jej vybavení. Nebolo preto možné považovať za dôvodnú námietku žalobcu, podľa ktorej jeho žiadosti sa nevyhovelo len pre príliš formalistický prístup žalovaného, ktorý sa vyhovára, že požadované informácie nemá v požadovanej podobe/štruktúre. Správny súd preto má za to, že postupom žalovaného nedošlo ani k porušeniu čl. 11, 41 ani 42 Charty EÚ ako namietal žalobca.

26. Správny súd zdôrazňuje, že pri vybavovaní žiadostí podľa informačného zákona je reštriktívny prístup na mieste. Žalovaný nie je povinný informácie poskytovať nad rozsah požadovaný žiadosťou. Z administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že žalovaný vyvinul úsilie poskytnúť žalobcovi informácie dotazom na oddelenie finančné a správy majetku avšak s negatívnym výsledkom ohľadne selekcie majetku na požadovaný účel s tým, že prípadné vytvorenie takejto evidencie by vyžadovalo zložitý proces už len za účelom identifikácie majetku určeného na predaj alebo prenájom. Následne žalovaný v prvostupňovom rozhodnutí pomerne obširným spôsobom vysvetľuje spôsoby, akými môže dôjsť k predaju/prenájomu majetku patriaceho žalovanému.

V tomto kontexte správny súd zdôrazňuje, že žiadosť žalobcu nepovažuje za šikanózný výkon práva, resp. za zneužitie práva na informácie, ktoré posúdenie správnych orgánov žalobca namietal v žalobnom bode sedem. To však zároveň (a to správny súd zdôrazňuje) nevylučuje vyššie skonštatovaný záver správneho súdu, podľa ktorého žalovaný postupoval správne, ak sa pridržiaval vymedzenia žiadaných informácií tak, ako to učinil v žiadosti žalobca. Podľa názoru správneho súdu žalobca vyjadruje len subjektívne presvedčenie, že mu nebola oznámená informácia, ktorou žalovaný disponuje. Ak žalobca mal záujem o informácie v naznačenom smere, teda či žalovaný aktuálne eviduje nejaký majetok určený na predaj alebo prenájom, mala byť táto požiadavka takto formulovaná v žiadosti o informáciu. Preto zo strany žalovaného podľa názoru správneho súdu nedošlo ani k prekrúcaniu judikatúry Najvyššieho súdu SR (konkrétne rozsudok sp. zn. 3Sž/4/2014).

Pre úplnosť správny súd dodáva, že pokiaľ by existoval nejaký majetok určený na predaj v čase podania žiadosti, takáto informácia sa bez ďalšieho zverejňuje v zmysle ust. § 9a zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

27. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd postupom podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol. Nakoľko správna žaloba bola zamietnutá, správny súd pre úplnosť dodáva, že nebol ani dôvod na postup podľa § 193 SSP.

28. Podľa § 167 ods. 1 SSP: Správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

Podľa § 168 SSP: Žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

29. Žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, a teda je účastníkom v tomto konaní úspešným žalovaný, v nadväznosti na čo správny súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario. Správny súd nepriznal náhradu trov konania ani žalovanému, nakoľko nebolo preukázané splnenie podmienky výnimočnosti situácie v zmysle úpravy § 168 SSP.

30. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote jeden mesiac od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.